

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32409

гр. София, 15.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Стаевски

като разгледа докладваното от Божидар Ив. Стаевски Гражданско дело № 20231110107573 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Постъпила е искова молба от В. В. И. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, жк. Красно село, кв. Борово, бл., срещу, чуждестранно акционерно дружество, учредено съгласно законите на Република Унгария, вписано в Търговския регистър на Унгария (Országos Cégnyilvántartó és Céginformációs Rendszer) под номер 01-10-140174.

Съдът, след като констатира, че исковата молба е редовна, на основание чл. 140 ГПК, намира, че следва да съобщи проекта си за доклад на делото и да се произнесе по доказателствените искания на страните.

Съдът намира, че исковата молба е редовна, а предявените искове са допустими. Това е така, тъй като в обстоятелствената част на същата се излагат твърдения относно дружеството, за което ищецът счита да е негов работодател, като същото съответства на лицето, посочено от нея като ответник по делото. По останалите поддържани с отговора на исковата молба и допълнителна молба доводи относно липсата на пасивна легитимация на ответника да отговаря по предявените искове, обосновани с твърдението, че не е работодател на ищеца и не се намира в трудово правоотношение с нея, съдът дължи произнасяне по същество на спора.

Страните са представили към исковата молба и отговора писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Следва да се укаже на ищеца на основание чл. 185 ГПК да представи в превод на български език следните документи- Договор за придобиване на лиценс за кабинен екипаж, Допълнителните споразумения, както и Фишове за заплати за периода от 01.01.2020 г. до 15.09.2022 г. При неизпълнение-

същите ще бъдат изключени от доказателствения материал по делото.

Следва да бъде уважено направеното от ищеца искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза за отговор на посочените в исковата молба, в отговора и в молба от 06.06.2023 г. на ответника въпроси.

Следва да се уважи искането на ищеца по чл. 190 ГПК за задължаване ответното дружество да представи Заповед за прекратяване на ТПО от 15.09.2022 г. и потвърждения за удържан данък върху доходи от ТПО (швейцарски данъчен формуляр) за годините 2020, 2021 и 2022.

Следва да се уважи искането на ответника по чл. 190 ГПК за задължаване ищеца да представи трудовата си книжка.

По направеното доказателствено искане от ответника по реда на чл. 176 ГПК съдът ще се произнесе след предоставяне на възможност на ищеца да се запознае с него.

Страните следва да се поканят към постигане на спогодба за доброволно уреждане на спора между тях.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

По тези съображения и на основание 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 27.11.2023 г. от 09:30 часа, за които дата и час да се призоват страните.

СЪОБЩАВА на страните проекта си за доклад по делото:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от **В. В. И.** срещу (.....), с която се иска обявяване за недействителна поради противоречието ѝ със закона и при условията на евентуалност поради заобикаляне на закона следната клауза от чл. 56 от трудовия договор от 14.10.2019 г. и последващите го анекси към него и от чл. 56 от трудовия договор от 19.04.2021 г., а именно „Страните изрично се съгласяват и признават, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на Служителя съгласно чл. 56 и Работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, както и осъждане на ответника да заплати следните суми:

- сумата от 13548,56 лева, представляваща сбора от неплатени от ответника т.нар. „секторни плащания“, дължими за периода 01.01.2020 г.-15.09.2022 г. включително, ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба- 10.02.2023 г., до окончателното плащане;
- сумата от 16991,96 лева, представляваща неизплатени командировъчни пари по смисъла на Раздел IV от Наредба за служебните командировки и

специализациите в чужбина, дължими за периода 01.01.2020 г.-15.09.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба- 10.02.2023 г., до окончателното плащане;

- сумата от 2917,60 лева, представляваща сбор от неплатени възнаграждения по чл. 177 КТ, дължими за дните, през които ищеца е ползвал платен годишен отпуск през посочени месеци в исковата молба месеци, ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба- 10.02.2023 г., до окончателното плащане;
- сумата от 1037,01 лева, представляваща неплатено възнаграждение за работа на официални празници в периода 01.01.2020 г.-15.09.2022 г. вкл., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба- 10.02.2023 г., до окончателното плащане;
- сумата от 2052,60 лева, представляваща неизплатената част от дължимото обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение за неизползван платен годишен отпуск;
- сумата от 2100,33 лева, представляваща лихва за забава плащането на „секторните плащания“ за периода от падежа на съответното плащане до 10.02.2023 г.;
- сумата от 460,62 лева, представляваща лихва за забава плащането на неизплатените възнаграждения по чл. 177 КТ за периода от падежа на съответното плащане до 10.02.2023 г.;
- сумата от 166,72 лева, представляваща неплатено възнаграждение за работа на официални празници в периода от падежа на съответното плащане до 10.02.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба- 10.02.2023 г., до окончателното плащане.

Претендира разноси.

Ищецът твърди, че е работил по трудово правоотношение при ответника на длъжност „младши член на кабинния екипаж“ с код съгласно НКПД-2011 5111 3006, въз основа на трудов договор от 14.10.2019г., като във връзка с трудовите функции на длъжността изпълнявал международни рейсове като член на кабинния екипаж на оперирани от ответника въздухоплавателни средства. Била уговорена брутна заплата в размер на 10685 лева, платима на 12 равни месечни вноски ежемесечно, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци, като общата брутна заплата включвала следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: брутна сума в размер на 6720 лева, брутна фиксирана сума в размер на 538 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове на работа, или в почивен ден, в съответствие с чл. 143 от Кодекса на труда, брутна фиксирана сума в размер на 1075 лева годишно за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност, брутна фиксирана сума в размер на 1613 лева

годишно за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени и брутна фиксирана сума в размер на 739 лева годишно за прослужено време, като било уговорено впоследствие служителят да има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищеца по това време. На ищеца следвало да се заплаща и „секторно плащане“, като сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори, както и между страните било постигнато съгласие, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден ще се заплащат допълнително в размер на 20.54 лева месечно. Страните договорили и че ищецът следвало да получава за времето на изпълнение на международни полети допълнителни командировъчни, съгласно заповед на работодателя, по см. на Раздел IV от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина /НСКСЧ/. Било уговорено, че работодателят ще удържа всички суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да се заплаща до десетия ден от месеца, следващ текущия, като плащанията следвало да бъдат в български левове по фиксирания обменен курс на БНБ.

Посочва се, че трудовият договор бил изменен с допълнително споразумение - анекс от 01.01.2020 г., по което бил уговорен размер на брутна работна заплата от 11573 лева, като общата брутна заплата следвало да включва следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: бруто 7320 лева годишно, по 610 лева на месец; брутна еднократна сума от 586 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ; брутна еднократна сума от 1171 лева годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1757 лева годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лева годишно за прослужено време.

Считано от 01.04.2020 г. основният договор бил изменен, като на ищеца следвало да бъдат заплащани следните суми: брутна работна заплата от 12234 лева, като общата брутна заплата следвало да включва следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: бруто 7767 лева годишно, по 647,25 лева на месец; брутна еднократна сума от 621 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ; брутна еднократна сума от 1243 лева годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна

еднократна сума от 1864 лева годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лева годишно за прослужено време.

Твърди, че на 31.07.2020 г. страните сключили анекс, съгласно който от 21.07.2020 г., ищецът заел длъжността „стюард/стюардеса“, с уговорено брутно възнаграждение в размер на 12288 лева годишно, платимо на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата от 7803 лева годишно, по 650,25 лева месечно; брутна фиксирана сума в размер на 624 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ, брутна еднократна сума от 1248 лева годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1873,44 лева годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739,56 лева годишно за прослужено време. Било уговорено, че впоследствие служителят ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищеца по това време. Било предвидено сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден да се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните отново договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително - в размер на 18,40 лева месечно. Последните два анекса предвиждали, че всички останали разпоредби на основния договор остават в сила.

Ищецът сочи, че на 19.04.2021 г. страните подписали нов трудов договор по чл. 68, ал. 4 КТ, с който се заменя сключения договор от 14.10.2019 г., по силата на който ищецът изпълнявал длъжността „стюард/стюардеса“. Договорът бил сключен с уговорено брутно възнаграждение в размер на 12522 лева годишно, платимо на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата от 8038 лева годишно, по 669,83 лева месечно; брутна фиксирана сума в размер на 624 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ, брутна еднократна сума от 1248 лева годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1873 лева годишно за работните часове по време

на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лева годишно за прослужено време. Било уговорено, че впоследствие служителят ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищеца по това време. Било предвидено сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден да се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните отново договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително - в размер на 24,45 лева месечно.

На 18.10.2021 г. страните подписали допълнително споразумение-анекс, към трудовия договор от 14.10.2019 г., с който, считано от 27.10.2021 г. служителят бил назначен за неопределен период от време. На 15.09.2022 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

В исковата молба се твърди, че през периода 01.01.2020 г.- 15.09.2022 г., ответникът е следвало ежемесечно да начислява и да заплаща на ищеца следните суми - брутната заплата, посочена в чл. 5, б. „а“ от трудовия договор от 14.10.2019 г., представляваща 1/12 от сбора от основната заплата и уговорените в съответния трудов договор допълнителни възнаграждения с постоянен характер, наричани „брутни еднократни суми“; секторни плащания - в размер на 20,54 лева за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 24,64 лева за всеки изпълнен „среден сектор“ и 30,80 лева за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 36,97 лева за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 01.01.2020 г.- 30.04.2020 г.; секторни плащания - в размер на 15,40 лева за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 18,48 лева за всеки изпълнен „среден сектор“ и 23,10 лева за всеки изпълнен „дълъг сектор“, и 27,72 лева за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 01.05.2020 г.- 20.06.2020 г.; секторни плащания - в размер на 18,40 лева за всеки изпълнен „стандартен сектор“, респ. 22,08 лева за всеки изпълнен „среден сектор“ и 27,60 лева за всеки изпълнен „дълъг сектор“ и 33,12 лева за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 21.06.2020 г.- 31.12.2020; секторни плащания - в размер на 24,45 лева за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 29,34 лева за всеки изпълнен „среден сектор“ и 36,67 лева за всеки изпълнен „дълъг сектор“, и 44,01 лева за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 01.01.2021 г.- 31.03.2022 г.; секторни плащания - в размер на 28 лева за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 33,60 лева за всеки „среден сектор“, 42 лева за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 50,40 лева за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 01.04.2022 г.- 15.09.2022 г.; командировъчни пари в размер на 55 евро за всеки ден, през който ищецът е бил член на екипажа на оперирано от ответника въздухоплавателно средство, изпълняващо международен рейс, както и други допълнителни възнаграждения с непостоянен характер и допълнителни командировъчни пари.

Поддържа, че „секторните плащания“ за периода 01.01.2020 г. –

15.09.2022 г. не са му били изплащани в пълен размер, като за процесния период незаплатена била сумата в общ размер от 13548,56 лв. с мораторна лихва в размер на 2100,33 лв.

Ищецът твърди, че клаузата от процесните трудови договори, съгласно която „сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, е недействителна поради противоречие със закона и в условията на евентуалност - поради заобикаляне на закона, в частност - разпоредбите на чл. 242 от КТ, чл. 247 от КТ във вр. с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

На ищеца не са били заплащани в пълен размер и командировъчни пари съгласно Раздел IV от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно ставка, определена в заповед на работодателя.

Ищецът полагал труд по време на официални празници, като работодателят не му заплащал удвоен размер на следващото ѝ се трудово възнаграждение, поради което претендира 1037,01 лв., както и лихва в размер на 166,72 лв. за период от до 10.02.2023 г.

Към датата на прекратяване на трудовия договор от 14.10.2019 г. е имал неизползван платен годишен отпуск в размер на 60 дни, като е следвало да му се изплати обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ, но същото било изплатено в по-нисък размер от действително дължимия, тъй като не бил съобразен общият размер на „секторните плащания“, които ищеца следвало да получи за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, претендирано в общ размер от 2052,60. Ищецът моли за уважаване на иска. Прави искане за присъждане на разноски в производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Оспорва да е пасивно легитимирана страна по предявените искове с довод, че исковата претенция следвало да бъде насочена срещу клона на дружеството в Република България, с което е възникнало трудовото правоотношение. Оспорва да е налице недействителност на оспорената от ищеца клауза с довод, че същата е формулирана със соченото от ищеца съдържание по съгласие на страните, като е уговорено, че секторните плащания са дължими след втория сектор за деня, т.е. условието е било служителят да има прелетян 3-ти, 4-ти и пр. сектор за деня, в който случай се дължало плащане. Заявява, че плащането за сектори не е част от основната заплата, поради което представлява допълнително възнаграждение, при което работодателят може да постави условия, при изпълнението на които допълнителното възнаграждение се дължи. Ето защо счита, че клаузата е действителна. Поддържа, че претенцията по отношение на „секторни плащания“ е неправилно изчислена в претендирания размер,

доколкото съгласно т. 5b от договора, тези плащания се дължали след втория сектор за деня, т.е. за приключени през деня сектори 3, 4, 5 и т.н., а ищецът изчислявал дължимите възнаграждения на база всички прелетени сектори, включително първи и втори, като били дължими единствено такива след втория сектор. Навежда довод, че неоснователно се претендира вземане за командировъчни пари, тъй като размерът от 55 евро на ден бил приложим само за екипажите на въздухоплавателните средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, а самолетите на ответното дружество не летят с национални и регистрационни знаци на Република България. Пояснява, че размерът на следващите се командировъчни бил определян със заповед на работодателя, което било посочено и в сключения между страните трудов договор и за да е ясно, че тези плащания ще имат характер на командировъчни, а НСКСЧ определял максималния размер, в рамките на който следвало да се определят командировъчните пари, поради което не следвало да се съобразява Приложение № 3а към чл. 31, ал. 2 от НСКСЧ. Относно иска по чл. 177 от КТ посочва, че на основание чл. 17 от НСОРЗ и чл. 247 от КТ страните договорили заплащане според „времетраенето на работата“, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Трудът на ищеца бил заплатен с уговорената основна работна заплата. Не била налице „сделна система“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от НСОРЗ. Поддържа, че добавките за секторни плащания не са част от годишната брутна заплата, тъй като са с променлив характер, поради което не могли да се причислят към елементите, които формират базата за изчисляване на дължимото възнаграждение по чл. 177 КТ. По изложените съображения, ответникът оспорва и претенцията по чл. 224 КТ, като релевир възражение, че вземане за същото е погА.о по давност. Относно вземането за възнаграждението за дните за официални празници, поддържа, че на основание чл. 5а от трудовия договор за работа през дните на официални празници се заплащала фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. При условията на евентуалност, релевира възражение за погасителна давност. Моли за отхвърляне на исквете.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на предявените иски е чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ, чл. 357, ал.1, вр. чл. 128, т.2 КТ, чл. 215, ал.1, чл. 177 и чл. 264 КТ и чл. 86 ЗЗД.

РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

По иска по чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е налице противоречие на клаузата от трудовия договор с повелителни правни норми, респ., че е налице заобикаляне на повелителни правни норми.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането

на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение.

По иска с правно основание чл. 215, ал. 1 от КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ в тежест на ищеца е да докаже, че е бил член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Република България, че е изпълнявал международни рейсове в посочения период, размера на командировъчните пари за всеки ден командировка.

По иска с правно основание чл. 177 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника и ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размер на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който ищецът е отработил най-малко 10 работни дни.

По иска с правно основание чл. 264 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника и че е полагал труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от нея труд и размер на възнаграждението.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника и че в негова полза е възникнало правото на ползване на платен годишен отпуск, което не е упражнено, и неговият размер, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери и настъпването на забавата.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. с ал. 2 ГПК съдът **УКАЗВА** на страните, че съгласно чл. 153 и чл. 154, ал. 1 ГПК всяка страна е длъжна да установи спорните факти, на които основава своите искания или възражения, както и връзките между тези факти.

ДОПУСКА приложените към исковата молба и отговора доказателства като допустими, необходими и относими по делото, тъй като се отнасят до релевантни за спора факти.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 185 ГПК да представи в превод на български език следните документи- Договор за придобиване на лиценс за кабинен екипаж, Допълнителните споразумения, както и Фишове за заплати за периода от 01.01.2020 г. до 15.09.2022 г. При неизпълнение- същите ще бъдат изключени от доказателствения материал по делото.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба и отговора, при депозит в размер на 500 лева, от които 250 лева, вносими от бюджета на съда предвид разпоредбата на чл. 83, ал.1, т.1 от ГПК, и 250 лева, вносим от ответника, в едноседмичен срок от

съобщението.

НАЗНАЧАВА вещо лице

УКАЗВА на вещото лице по ССЧЕ, че следва да изготви заключението след проверка на документите приложени по делото, намиращи се у ищеца и след проверка на счетоводството на ответника.

НАПЪТВА страните към СПОГОДБА, като указва, че съдебната спогодба има сила на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд, като при постигане на спогодба се възстановява половината от внесената държавна такса.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

УКАЗВА на страните, че в срок най-късно в насроченото съдебно заседание могат да изразят становищата си във връзка с дадените от съда указания и проекта за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че ако не изпълнят дадените от съда указания в срок, същите губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните по делото, а на ищеца и препис от отговора.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____